

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 24 maja 2021 r.

Pozycja 88

POSTANOWIENIE

z dnia 23 lutego 2021 r.

Sygn. akt Ts 42/20

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej L.W. w sprawie zgodności:

art. 3a ust. 1, art. 36 ust. 1 pkt 1, art. 41b ust. 11 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336, ze zm.), „z zasad[ą] demokratycznego państwa prawa, zasad[ą] sprawiedliwości społecznej oraz zasad[ą] równości wobec prawa a także prawa do zabezpieczenia społecznego”,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 4 marca 2020 r. (data nadania) L.W. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Decyzją z 11 maja 2018 r. (znak: [...]); dalej: decyzja z 11 maja 2018 r.) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (dalej: Prezes KRUS) stwierdził, że od dnia 1 stycznia 1993 r. wobec skarżącego ustało ubezpieczenie społeczne rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego i emerytalno-rentowego. Prezes KRUS uznał, że „[n]a podstawie przekazanej przez Urząd Miejski w Z. KARTY EWIDENCYJNEJ UBEZPIECZONEGO – ubezpieczeniu społecznemu rolników jako rolnik z mocy prawa podlegał Pan od 01-01-1993 r. (...) od 01-08-1992 r. na podstawie umowy o przewozie, która miała obowiązywać do 31-12-2002r. ciążył na Panu obowiązek ubezpieczeń społecznych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast od 01-01-2003r. do nadal prowadzi Pan pozarolniczą działalność gospodarczą, której do Kasy nigdy Pan nie zgłosił. W związku z powyższym od dnia 01-01-1993r. wyłącza się Pana z ubezpieczenia społecznego rolników” (s. 1-2 decyzji z 11 maja 2018 r.).

Następnie decyzją z 30 maja 2018 r. (znak: [...]) Prezes KRUS stwierdził na koncie skarżącego nadpłatę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 6 975 zł. Wyjaśnił

przy tym, iż powyższa nadpłata powstała w wyniku wyłączenia skarżącego z ubezpieczenia społecznego rolników na podstawie decyzji z 11 maja 2018 r.

Od powyższych decyzji skarżący wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w S., które wyrokiem z 21 grudnia 2018 r. (sygn. akt [...]) zostało oddalone. Na rozstrzygnięcie to wniesiono apelację, którą Sąd Apelacyjny w Ł. oddalił wyrokiem z 22 października 2019 r. (sygn. akt [...]).

Zarządzeniem z 3 września 2020 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) sprecyzowanie przepisów Konstytucji, z których wynikają wskazane w *petitum* skargi zasady konstytucyjne, które zdaniem skarżącego zostały naruszone przez art. 3a ust. 1, art. 36 ust. 1 pkt 1, art. 41b ust. 11 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336, ze zm.; dalej: u.s.r.); 2) wyjaśnienie, w jaki sposób art. 3a ust. 1, art. 36 ust. 1 pkt 1, art. 41b ust. 11 u.s.r. naruszają wymienione w skardze konstytucyjnej wolności lub prawa skarżącego wraz z uzasadnieniem; 3) udokumentowanie daty doręczenia ostatecznego rozstrzygnięcia w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Do chwili wydania niniejszego postanowienia skarżący nie usunął braków formalnych skargi.

W złożonej skardze skarżący stwierdził, że „[w]skazany (...) wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Ł., opartym na wszystkich przytoczonych powyżej przepisach naruszon[e] zostały art. 2, 32 ust.[.], art. 64 ust. 1 i 2 oraz 67 ust. 1 Konstytucji w ten sposób, że (...) pozbawiono [go] prawa do zabezpieczenia społecznego za okres 15 lat i 5 miesięcy a jednocześnie stwierdzono nadpłatę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników w kwocie 6 975 zł, za jedynie ostatnich 5 lat, nie rozliczając i nie zwracając mu składek wpłaconych przezeń za cały okres wcześniejszy – poczynając od 1 stycznia 1993 r. naruszając jednocześnie tym samym jego konstytucyjne prawo do ochrony własności i innych praw majątkowych co do składek przezeń wpłaconych i nie podlegających zwrotowi (...) co pozostaje w rażącej sprzeczności z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawnego oraz sprawiedliwości społecznej” (s. 2 skargi konstytucyjnej).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub jest oczywiście bezzasadna.

Zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 3 września 2020 r. zostało skarżącemu skutecznie doręczone 14 września 2020 r. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, w przypadku nieusunięcia wskazanych braków w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Mimo upływu przewidzianego prawem terminu, braki te nie zostały przez skarżącego usunięte.

Wobec nieusunięcia braków formalnych w określonym siedmiodniowym terminie, Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania badanej skardze dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK

Z uwagi na powyższe ustalenia Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na postanowienie w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.